

dagen er samlet, blive sat i Brummen for Bødedomme eller andre Straffedomme uden at have Rekurs til Domstolene. Det er altsaa ikke judicielt, skønt her dog er Tale om Domseksekution. Det hele er blot en Teori, en Ide. Det, der er Kvintessensen ved dette Spørgsmaal, er, om man kan finde en praktisk Maade at bringe de Retskvæstioner, som naturligvis opstaa under Eksekution og Arrest, og som trænge til judicielle Afgørelser, til Domstolenes Afgørelse, frem uden at forvolde for megen Omstændighed og Forhaling. Det skulde vi se at finde ud af, og her tror jeg nok, at vi kunne staa paa det Standpunkt, som Ministeren eller maaske Udvalget i Folketinget — jeg ved ikke hvem — har bragt ind. Jeg tror imidlertid, at den Maade, hvorpaa Rekursen sker, hvor man overlader den vedkommende 3 eller 4 Veje at gaa, er en Fremgangsmaade, som en Mand godt kan løbe ganske vild i. Han kan først gaa til Syssemanden, men der bliver han vist af, saa kan han gaa til Amtmanden, der bliver han ogsaa vist af, saa kan han gaa til Justitsministeren, der bliver han ogsaa vist af, saa kan han gaa med sine Besværinger til Domstolene i første Instans, og der gaar det ham ogsaa galt. Til Slut kan han saa anlægge særskilt Retssag — alle disse Veje har han til behageligt Valg, og det vil naturligvis føre til den største Konfusion, i Særdeleshed da der skal skelnes, om Spørgsmaalet vedrører Formalia eller Realia, saa meget mere som disse to Begreber ofte løbe i den Grad sammen, at ingen dødelig kan rede det ud fra hinanden. Jeg tror, at vi kunne beholde Princippet, men at vi kunne blive enige med den højtærede Justitsminister om en let og bekvem Maade at afgøre disse Spørgsmaal paa.

Maa jeg til Slutning blot sige det, at jeg som sagt nærer stort Haab og Tro paa, at det Udvalg, som det høje Ting vil nedsætte, uden større Vanskelighed vil kunne komme til et Resultat, thi jeg tror ikke, der vil findes mange svage Punkter ved Lovforslaget. Naar man læser det igennem, bliver man saa glad over, at det er saa udmærket affattet i alle Retninger. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Formanden: Da der endnu er flere Talere indtegnede, skal jeg hermed afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde afholdes i Morgen Onsdag den 14. Januar 1903 Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Rettens Pleje.

Mødet hævet Kl. 4.25'.

25de Møde.

Onsdag den 14. Januar, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Udvalget angaaende: Forslag til Lov om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. har i Dag afgivet Betænkning, hvoraf Eksemplarer ere omdelte. — Denne Sag vil komme til 2den Behandling Onsdag i næste Uge.

Ved 3die Landstingsmand for 5te Kreds (H. P. Pedersen) har jeg modtaget et Andragende fra 5 Sukkerroedyrkerforeninger om, at der maa blive ydet en passende Kompensation for det Tab, som Vedtagelsen af Lovforslaget om Toldfrihed for Melassefoder vil medføre for Sukkerindustrien og Landbruget. — Dette Andragende vil blive overgivet til det Udvalg, som beskæftiger sig med det nævnte Lovforslag, hvorhos trykte Eksemplarer ville blive omdelte.

Endvidere har jeg gennem samme Landstingsmand modtaget et Andragende fra 6 Sukkerroedyrkerforeninger om, at hvis der fra Moderlandets Side skal bringes Ofre for de vestindiske Øer, dette da maa ske paa en saadan Maade, at den Byrde, der derved paalægges Statskassen, fordeles over Landets samlede Befolkning og ikke saaledes, at en enkelt Klasse, det sukkerdyrkende Landbrug, alene rammes deraf. — Trykte Eksemplarer af dette Andragende ville blive omdelte.